

Lærerveiledning for videregående skole

02 June – 10 September 2017 二〇一七年六月二日至九月十日

中國夏天

Ai Weiwei 艾未未 Cai Guo-Qiang 蔡國強 Cao Fei 曹斐 Chu Yun 儲雲 Duan Jianyu 段建宇 Hu Xiangqian 胡向前 Huang Yong Ping 黃永砵 Kan Xuan 關萱 Liu Chuang 劉窗 Liu Wei 劉緯 Lu Chunsheng 陸春生 MadIn Company 沒頂公司 Pak Sheung Chuen 白雙全 Qui Anxiong 邱黯雄 Sun Xun 孫遜 Xu Zhen 徐震 Xue Tao 薛濤 Yang Fudong 楊福東 Zhang Ding 張鼎 Zhang Huan 張暉 Zhou Tao 周滔 Zhou Zixi 周子曦

CHINESE SUMMER

Astrup Fearnley Museet Astrup Fearnley Museum Astrup Fearnley 博物館

Chinese Contemporary Art 中國當代藝術

Astrup Fearnley Museet Astrup Fearnley Museum Astrup Fearnley 博物館

VELKOMMEN TIL ASTRUP FEARNLEY MUSEET!

Strandpromenaden 2, Tjuvholmen

www.afmuseet.no

Chinese Summer

Vi ønsker alle elever fra videregående trinn velkommen til en omvisning i utstillingen *Chinese Summer*! Utstillingen presenterer et mangfold av kinesiske samtidskunstnere fra både 1980-tallets banebrytende generasjon og yngre «post-Mao»-kunstnere som vokste frem på 2000-tallet. Utstillingen består av flere verk som tar opp Kinas historie, politikk og hyperraske urbaniseringsprosess fra de siste 30-årene. En omvisning i denne utstillingen kan dermed være aktuell innen fag som samfunnsfag og historie.

Utstillingstittelen *Chinese Summer* er en metafor for et land og en kunstscene som har opplevd en eksplosiv vekst de siste to tiårene. Kinas posisjon som en av klodens industrielle og økonomiske stormakter har blitt fulgt opp av en overveldende kunst- og kulturproduksjon, som i løpet av de siste årene har utviklet seg fra en rent lokal situasjon til en posisjon på den globale scenen. Astrup Fearnley Museet har arbeidet med kinesisk samtidskunst i mer enn femten år, fra vi begynte å kartlegge den nye situasjonen i Kina ved begynnelsen av det nye millenniumet. Denne kartleggingen resulterte i vandretstillingen *China Power Station* i 2007, som ble produsert i samarbeid med Serpentine Gallery i London. Astrup Fearnley Museets kontakt og dialog med kunstscenen i Kina utkrystalliserte seg i vårt kontinuerlige arbeid med å bygge opp en samling med kinesisk samtidskunst parallelt med museets øvrige samlingsvirksomhet. Samlingen inneholder verk av flere banebrytende kunstnere, blant annet Huang Yong Ping (f. 1954), Cai Guo-Qiang (f. 1957) og Ai Weiwei (f. 1957), som gjerne regnes til den første generasjonen kinesiske samtidskunstnere. Museet har imidlertid først og fremst konsentrert seg om de yngre generasjonene kunstnere som dukket opp etter 2000, noe som har gitt oss en enestående og interessant mulighet til å følge dem i deres kunstneriske utvikling.

Pionergenerasjonen, med Huang, Ai og Cai, kom til syne på 1980-tallet. I denne perioden var Kina inne i en eksplosjonsartet kreativ utvikling, som banet vei for en kunstnerisk revolusjon, som fortsatt ikke er avsluttet. På den tiden hadde landet vært inne i en lengre periode med kulturell isolasjon preget av en lukket, lokal situasjon og en svært tradisjonell kunstforståelse. Kunstnerne i denne første generasjonen gikk bort fra de tradisjonelle formale tilnærmingene og tilegnet seg mange av den vestlige avantgardens radikale estetiske og konseptuelle paradigmer. Nye talenter ble dyrket frem på kinesisk jord og opererte i selvorganiserte klynger spredt tynt over store deler av landet. Den progressive praksisen til disse kunstnerne var dermed ikke et produkt av Kinas offisielle institusjoner, men ble snarere drevet frem av en vilje til å fremme kulturell dialog.

Hakk i hæl med Kinas økonomiske byks opp på verdensscenen, inntok landets kunstscene raskt og selvsikkert en sentral rolle i den internasjonale kunstverdenen. Denne radikale omkalfatringen, som har skjedd i løpet av under fire tiår, har gjort det mulig for kinesiske kunstnere å løsrive seg fra tradisjonelle verdier og tilegne seg et nytt språk med inspirasjon fra en vestlig referanseramme. En generasjon kunstnere som ble født på slutten av 1970-tallet og på 80-tallet, vokste opp i en unik sosiopolitisk periode på slutten av 1980-tallet, da det brygget opp til en kulturell revolusjon og man fikk en ny bevissthet om avantgarden. De er godt utdannet, er fortrolige med både østlig og vestlig kunsthistorie og nyter godt av friheten til å reise, noe som har gitt dem muligheten til å bygge opp omfattende internasjonale kontaktnett. Ikke bare er disse kunstnerne de første «postmaoistiske barna», mobiliteten har også gjort dem til en virkelig global generasjon. Mens den foregående generasjonen ofte endte opp i eksil på den andre siden av havet, har mange av de yngre samtidskunstnerne valgt å bli i Kina, til tross for den økte bevegelsesfriheten. Det skyldes delvis at landet kan tilby gode arbeidsbetingelser og en gunstig økonomisk situasjon (store atelierer koster en brøkdel av hva de gjør i Europa eller USA, og det finnes en sosialt mobil gruppe med kunstmesener og samlere). I det nye millenniumet har Kina dessuten tatt skrittet fra kulturell periferi til sentrum og representerer i dag makt, fleksibilitet og dynamikk, og kunstnerne har et sterkt ønske å være en del av den videre utviklingen i hjemlandet.

De kinesiske kunstnerne som dukket opp på begynnelsen av det nye århundret, oppviser den samme typen voldsomme kreativitet som kjennetegner den internasjonale samtidskunstens banebrytere. Mange av dem hører hjemme i den postkonseptuelle kunsttradisjonen som baserer seg på ideer og kunstneriske konsepter snarere enn materialer og formale tilnærminger. Verkene deres tar form som både installasjoner, filmer, skulpturer, fotografier, datagrafikk og malerier, og publikum blir møtt av et bredt spektrum arbeider som forteller om universelle problemstillinger knyttet til makt og politikk, identitet, historie, hukommelse og nostalgi.

Hver på sitt vis er de kinesiske samtidskunstnerne fra disse ulike generasjonene preget av en produktiv spenning mellom tradisjon og modernitet – mellom det å være globale borgere og det å høre hjemme i en ekstremt vital periode i det asiatiske kontinentets

historie. Praksisen deres springer ut av den sosiale og spatiale infrastrukturen i hjemlandet, men de er også verdensborgere, noe som kommer tydelig frem i de mange globale ikonografiske referansene i arbeidene deres. Gjennom verk som er slående originale, poetiske, dramatiske og til og med skremmende, skaper de fortellinger som opererer på tvers av kulturelle grenser.

Kunstnere: Ai Weiwei, Cai Guo-Qiang, Cao Fei, Chu Yun, Duan Jianyu, Hu Xiangqian, Huang Yong Ping, Kan Xuan, Liu Chuang, Liu Wei, Lu Chunsheng, Madein Company, Pak Sheung Chuen, Qui Anxiong, Sun Xun, Xu Zhen, Xue Tao, Yang Fudong, Zhang Ding, Zhang Huan, Zhou Tao og Zhou Zixi.

Kuratorer: Gunnar B. Kvaran og Therese Möllenhoff

Formidlingstilbud

Vi tilbyr 3 gratis omvisninger tirsdag til fredag, kl. 11, 12 og 13 (maks 35 elever per gruppe). Booking: omvisning@fearnleys.no

Samtaler i utstillingen

Våre formidlere tilpasser den dialogbaserte omvisningen til elevene med begreper og vinklinger som engasjerer og som de kan relatere seg til. Under presenteres forslag på emner og samtaler vi ønsker å sette i gang med elevene, men vi er også åpne for innspill om spesielle tematikker.

Kinesiske materialer, globale tematikker

Samtidskunstens røtter stammer fra vestlige avantgardegrupper som var aktive på starten av 1900-tallet, men i dag er samtidskunst blitt et globalt fenomen. Den kinesiske samtidskunsten fikk et internasjonalt gjennombrudd på starten av 2000-tallet, men det fantes også aktive enkeltkunstnere og grupperinger som var aktive på 1980-tallet. Flere av kunstnerne i denne generasjonen videreutviklet den vestlige avantgardekunstens eksperimentelle former, men benyttet ofte materialer som har en betydning i den kinesiske kulturhistorie som krutt, terrakotta eller sort og hvit marmor. Disse tradisjonelle materialene ble brukt i både happenings, eksplosive tegninger, skulpturer og konseptuelle arbeider. Vi utforsker verk av Huang Young Ping, Cai Guo-Qiang, Zhang Huan og Ai Weiwei som på ulikt vis benytter tradisjonelle materialer til å utforske globale tematikker.

Forarbeid på skolen: Som forarbeid er det fint å kontekstualisere den kinesiske samtidshistorien. Kina har gjennomgått en enormt transformasjon de siste 30 årene fra

å være et lukket kommunistisk land til å ha en av verdens raskest voksende økonomi. Siden 2010 har landet representert verdens nest største økonomi etter USA. Kina har også gjennomgått en omveltende urbaniseringsprosess hvor antallet som bor i urbane strøk har økt fra 26 % i 1990 til 56 % i 2015. Unge kinesere i dag opplever en helt ny frihet med mulighet til å reise og få tilgang til informasjon via internett. Samtidig er ytringsfriheten skjerpet, internett under sensur og korrupsjon og statlige overgrep fortsatt utbredt. Flere av verkene i utstillingen tematiserer disse radikale endringene samtidig som de peker tilbake til dramatiske hendelser fra kinesisk historie som borgerkrigen 1946-1949, maktovertagelsen av kommunistene i 1949, kulturrevolusjonen fra 1966-1976 og massakren på Den himmelske Freds plass i 1989.

Vedlagt er også korte videoer som introduserer flere av kunstnerne som vi skal se på i utstillingen:

Cai Guo-Qiang (01:50 min): <https://www.youtube.com/watch?v=ycwpl3s71eQ>

Ai Weiwei (04:49 min) <https://www.youtube.com/watch?v=SZTHeMcVsxE>

Zhang Huan (01:48 min) <https://www.youtube.com/watch?v=fcA11rfU45o>

Huang Yong Ping (2:45 min) https://www.youtube.com/watch?v=OPZVbbog_A8

Mer om enkelte kunstverk:

Huang Yong Ping, Colosseum, 2007

Huang Yong Ping tilhører den første generasjonen av kinesiske samtidskunstnere som brøt med den statlige propagandakunsten og de tradisjonelle og formale problemstillingene som dominerte kinesisk kunst, og i stedet lot seg inspirere av den vestlige avantgarde-kunsten. Verket *Colosseum* fremstiller et av de ypperste symbolene for det romerske imperiet, nemlig det nesten 2000 år gamle amfiteateret Colosseum, kjent for sine blodige gladiator kamper og i dag en av Romas viktigste severdigheter. Skulpturen er fremstilt i leire, et gammelt byggemateriale som har lange tradisjoner i kinesisk kunst. Leiren ble brukt i Kina allerede for 8000 år siden, lenge før romerne bygget opp sitt imperium. I Huangs verk er bygningen overgrodd av trær og planter, som et forlatt bygg der naturen har tatt over. Verket er en kraftfull fremstilling av maktens skjørhet, imperiers fall og det vedvarende samspillet mellom natur og sivilisasjon.

Cai Guo-Qiang, *Livet under Skyggen*, 2005

En bokstavelig talt eksplosiv dynamikk kjennetegner verkene til Cai Guo-Qiang – en kunstner som først ble kjent for å lage tegninger ved å antenne krutt på papir og for sine spektakulære pyrotekniske *happenings*. Cai utforsker kruttets motsetningsfulle bruksområder da det benyttes både som fyrverkeri for å markere gledelige begivenheter, men også som destruktivt våpen i krig og terror. Verkene vi ser her stammer fra utstillingen *Livet under Skyggen* som ble vist i Edinburgh, hvor kunstneren utforsket byens okkulte historikk. I Kina brukes krutt ofte rituelt i begravelser som symbol for overgangen mellom livet og ånde verdenen. I disse tre krutt-tegningene fremtrer abstraherte portretter av okkultisten Aleister Crowley (1875–1947), geologen og folkloristen Hugh Miller (1802–1856) og advokaten “Bluidy” Mackenzie (1636/38–1691), som alle på ulike måter utforsket den åndelige verden.

Zhang Huan, *Amerikansk flagg nr. 9*, 2010

På starten av 1990-tallet var Zhang Huan en del av det eksperimentelle kunstmiljøet “Beijing East Village” som vokste frem som en reaksjon på forfølgelsen og sensuren av mediene og kunsten som etterfulgte massakren på Den himmelske freds plass i 1989. Zhangs tidlige performanser, der han utsatte sin egen kropp for ekstreme påkjenninger som et symbol på undertrykkelse og vold, kan ses i lys av denne hendelsen. I dag arbeider kunstneren i Shanghai med store installasjoner med referanser til kinesisk kulturarv og buddhisme. Han tar i bruk materialer fra templer som fragmenterte buddhafigurer, antikke tredører eller aske fra røkelse for å lage skulpturer og malerier. Zhangs askemalerier er ofte basert på eksisterende fotografier som kommenterer Kinas historie. Her ser vi et maleri fra *Flagg*-serien hvor han har fremstilt ulike versjoner av det amerikanske og kinesiske flagget i aske, to forskjellige nasjoner som begge har vært hans hjem. Et flagg utført i aske kan gi assosiasjoner til både flaggbrenning, kremasjon av døde kropp og buddhismens bruk av røkelse.

Ai Weiwei, *Dekk*, 2016 og *Odyssey*, 2017

Ai lagde verket *Dekk* som en reaksjon på sitt opphold på Lesbos, den lille greske øya som i 2015 ble den viktigste inngangsporten til Europa for de tusenvis av flyktingene som krysser Middelhavet. Ai besøkte øya første gang vinteren 2015 og tilbrakte flere måneder med å dokumentere livet i flyktingleirene gjennom fotografier og videoopptak som han lastet opp på sosiale medier. Hensikten var å skape bevissthet rundt de brutale livsbetingelsene for menneskene som må flykte fra sine krigsherjede hjemland. Dette verket består av tolv gjengivelser av en enkel livbøye i gummi, lignende de som skylls opp på Lesbos strender. Gjennom den sirlige utførelsen i marmor løftes livbøyene fra å være vrakgods til å bli verdigjenstander. Bøyene er et symbol på både liv og død; de kan være livreddende, men vitner også om de farlige forholdene og risikoene som flyktingene utsettes for.

Ai tar ofte i bruk tapeter i sine verk som spiller på kontrasten mellom materialets dekorative kvalitet og det alvorlige, politiske innholdet han adresserer i verkene. Tapetverket *Odyssey* tar form som en lyrisk beskrivelse av seks tematikker som springer ut av erfaringene Ai gjorde seg i leirene: krig, krigens ruiner, flyktingenes reiser, overfarten over havet, flyktingleirene, samt

demonstrasjoner og protester. Billedspråket i tapetet er hentet fra tidlig greske, egyptiske og mesopotamiske utskjæringer, keramikk og veggmalier. Dette settes opp mot en ikonografi hentet fra samtidige konflikter, bilder funnet på sosiale medier og internett, så vel som Ais eget kunstneriske arbeid med krisen.

Kontakt:

Bestilling av omvisning: omvisning@fearnleys.no

Formidlingskoordinator Ida Sannes Hansen, i.sannes@fearnleys.no, tlf: 22 93 60 47

VELKOMMEN TIL ASTRUP FEARNLEY MUSEET!

Adresse: Strandpromenaden 2, Tjuvholmen

Webside: www.afmuseet.no